
Kolumbán Miklós

AMIKOR HAZAÉREK

hatalmas kutyám rámveti magát,
letépi sapkám a fejemről
s elkezd rágcsálni meghitten a hátsó verandán.
Gyakran bámulom, ahogy elillan a hidegben
a lélegzetem.
Életem békés, amikor itthon vagyok.
Gondolataimba nem férkőznek be ellenségek.
El is felejtettem súlyos veszteségeim:
gyerekkori barátok, anyanyelvem,
halálos szerelmem.
Néha a harag szomorúságba csap át bennem.
Senkit sem irigylek, akinek több jutott:
egészség, vitorláhajó, szauna, egy jó foglalkozás.
Haza.

Új Horizont, 2003/2.

KOLUMBÁN MIKLÓS (1937, BUDAPEST) LÍRIKUS, MŰFORDÍTÓ